

Det er dette, som Ploug har udtalt i sit bekendte Vers: }

Den danske Bonde sidder nu
I Folkets Raad med Ære.
Med Skulder bred og trofast Hu
Han skal vor Frihed bære.
Han har ej svigtet, da det kneb,
Ved Frederits og Isted skrev
Han selv med Blod sit Adelsbrev,
Og hædret skal han være.

Det var den Gang den Tankegang, som gjorde sig gældende: at et Folk, som var villigt til at bringe Ofre for Landets Skyld, et saadant Folk skulde ogsaa have Del i Landets Styrelse. Men den Tankegang, som kom frem under den røde Alliance foran Valget, er lige den modsatte. Det, man der stræbte efter, var ved Hjælp af den almindelige Valgret, som man attraaede at faa gennemført ved de Kampmidler, som kunde staa til Raadighed, at omstyrte den Forstaaelse om Forsvarssagen, som var naaet, og i Stedet indføre, hvad jeg tror, man med Rette kan kalde et Skinforsvar. Og omvendt skulde den almindelige Valgret være ligesom en Belønning for, at man var villig til at gaa den Vej. Saa forskellig var Tankegangen i hine Dage, da Grundloven blev given, fra den Tankegang, der gjorde sig gældende hos hin Alliance foran Valget.

Hvad nu i øvrigt Stillingen ved disse Valg med Hensyn til Forsvarsspørgsmaalet angaar, skal jeg ikke her omtale de Radikales noksom kendte Forslag. Derimod er der en Side af Socialdemokraternes Opfattelse og Forslag, som jeg kunde have Lyst til at dvæle noget ved. Det er jo almindelig kendt og omtalt her flere Gange, at det, Socialdemokraterne sætte som det første paa deres Militærprogram, er, at Hæren skal afskaffes i sin nuværende Skikkelse. Men dertil føje de et Punkt, hvorefter vi skulle have obligatorisk Indøvelse i Vaabenbrug. Man har sagt: Hvad betyder dette? Man har forundret sig noget over, hvorfor Socialdemokraterne vare saa ivrige for at faa netop dette gennemført; for de have, som bekendt, aldrig været varmblodige Tilhængere af Skytteforeningerne. Tværtimod, det modsatte har været Tilfældet; Skytteforeningerne, hvor man netop søger at indøve i Vaabenbrug, have de bestandig kæmpet imod. Men ikke desmindre have de været meget ivrige for at faa indført det, de kalde obligatorisk Indøvelse i Vaabenbrug. Man har paa Møderne før Valget haft lidt vanskeligt ved at faa Rede paa, hvad de egentlig tilsigtede dermed. Jeg er tilbøjelig til at

tro, at de bedste Oplysninger, man kan faa derom, findes i den Bog, jeg her staaer med i Haanden. Denne Bog hedder: Protokol for den 12te socialdemokratiske Partikon-gres i Odense 17., 18., 19. og 20. September 1808 (Munterhed) . . Nej, 1908. Saa gammel som fra 1808 er den ikke. Jeg beder undskylde min Fortalelse. Det har naturligvis Betydning, at det netop er 1908, thi det ligger jo nærmere. Som De se, har Bogen, som det sig hør og bør, rødt Omslag, og Udtalelserne deri ere til Dels ogsaa ret røde.

Jeg skal kun citere enkelte af disse Udtalelser vedrørende den omhandlede Sag. Sagen har været for til 2 Behandlinger, nogle have talt for, andre imod. Til dem, der have talt for at bevare dette Program, hører det meget kendte og ansete Medlem af Socialdemokratiet, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der jo plejer at være Ord-fører for Socialdemokratiet i Finanssager. Det ærede Medlem udtalte sig saaledes: „Vi ønske, at den fysiske Opdragelse skal være obligatorisk, thi det gør Ungdommen skøn og kraftig; som det nu er, er det kun den velstillede Ungdom, der faar Gavn af disse Goder. Han kunde ikke se, at der var nogen Ulykke i, at Ungdommen lærte Fleuret-fægtning, Hugning og Skydning, som Ungdommen nu holder af; men der er ogsaa en anden Side af Sagen, og det er den, at det har vist sig, at Overklassen i andre Lande har overfaldet Arbejderne, saa det kunde blive nødvendigt, at Arbejderne ogsaa her lærte at bruge Vaaben“. Som man vil se, er det ærede Medlem meget moderat i sin Udtryksmaade, det er ikke Angrebskrig, han vil føre, han vil kun føre Forsvars-krig. Hvem han egentlig har tænkt, der skulde bruges i Angrebet, ved jeg ikke; det er nærmest at antage, at det har været Skytteforeningerne, han mener, der skulde anvendes. Dersom man ikke pas-sede paa at faa Vaabenbrug gjort almin-delig, saa har han vel tænkt sig, det kunde ske, at naar der f. Eks. herovre i København fandt Optøjer Sted under en Strejke eller Lockout, og de værgede sig med Kraft herovre, skulde Skytteforenin-gerne sendes over fra Landet og hjælpe til at dæmpe disse mindre heldige Bestræ-belser. Paa ganske lignende Maade ud-talte sig ogsaa det ærede, ligeledes meget ansete Medlem af Socialdemokratiet, det ærede Medlem for Københavns 10de Valg-kreds (Gustav Bang) — man kunde maa-ske sige Socialdemokratiets mest lærde